

Težek položaj Anglije na Norveškem-Zagonetnost Hitlerja

London, Anglija. — Kak je pravzaprav dejanski položaj na Norveškem, o tem je tukajšnje prebivalstvo v skoraj popolni nejasnosti. Svojih lastnih poročil nimajo londonski listi skoraj nikakih in vse glavne vesti, kolikor jih dobe, prihajajo iz Švedske.

Ravno ta nejasnost pa daje Angležem misliti, da ne more biti za njih armado na Norveškem posebno rožnato. Ako bi bil namreč položaj ugoden, bi uradna poročila vlade o tem gotovo ne molčala. Zdaj pa so vladna poročila skrajno kratka in povedo le, da so angleške čete zasedle tukaj kak kraj, izvršile tamkaj mali napad, da so se izkrcali novi transporti, in podobno. Nasprotno pa se iz poročil, ki pridejo iz tujemstva, lahko direktno sklepa, da je situacija za Angleže na Norveškem točasno naravnost kritična. Ne samo, da nimajo zaznamovati nikakega znanjšega uspeha proti Nemcem, marveč, da se morajo takorekoč boriti za svoj obstanek. Vlade osebnosti sicer še vedno trdijo, da so odločene, izgnati zadnjega Nemca s Škandinavije, toda iz dejstev se ne more sklepati, da bi se to kaj kmalu zgodilo; bolj verjetno je, da bodo Nemci čimdalje bolj zasidrani tamkaj.

Predvsem je treba upoštevati, da so imeli naziji bolj ali manj trdno oporišče na Norveškem, ko so Angleži šele pričeli misliti na to, da bodo poslali vojaštvo tja. Predvsem imajo Nemci v rokah vsa glavna letališča in vsa glavna pristanišča. Tako je Angležem težko dobiti kako primerno točko, da bi izkrcali svoje čete. Se tam pa, kjer bi jim bilo to deloma mogoče, jih ovirajo nemški aeroplani, katere imajo skoraj stalno nad seboj. Še težje kakor vojaštvo pa je za Angleže izkrcavati aeroplane in topove. Na ta način niso njih čete oprimljene skoraj z ničemer drugim kakor s strojinami, ročnimi granatami. Razumljivo je zato, da imajo Nemci z njimi kaj lahko delo. Kakor poročajo nek časniki, po imenu Leland Stowe, sta bila v resnici ta tedne docela razkropljena in deloma pobita dva angleška bataljona, še predno sta prišla v kako bitko z Nemci. Dalje so se morali Angleži tudi zopet umakniti iz prej zavzetega mesta Steinkjer.

Poročila, ki prihajajo iz Nemčije, še nadalje potrjujejo angleške neuspehe na Norveškem. Naziji namreč trdijo, da so zavezniške in z njimi združene norveške čete takorekoč popolnoma odrezali od obrežnih mest, od koder dobivajo zalogo, in da bodo v takem stanju postale lahek plen nemške armade, ki prodira od juga. Tako svesti so si nazijski voditelji zmagali, London, Anglija. — Eden članov zun. ministerstva je v sredo poročal poslanski zbor, da je Anglija povabila Rusijo, naj predloži pogoje za sklenitev medsebojnega trgovinskega pakta. Na to povabilo je sovjetska vlada odgovorila, da vztraja na tem, da njeni trgovski odnosi z Nemčijo ostanejo neokrnjeni, četudi bi se sklenil z Anglijo pakt. Z drugimi besedami, Rusija hoče voditi neovirano trgovino z obema bojujočima se strankama. Pripravljena pa je obljubiti, da blaga, ki ga bo dobila iz Anglije, ne bo oddajala naprej Nemčiji.

RUSKI POGOJI ZA PAKT

Želi neovirano trgovino z Nemčijo in Anglijo.

London, Anglija. — Eden članov zun. ministerstva je v sredo poročal poslanski zbor, da je Anglija povabila Rusijo, naj predloži pogoje za sklenitev medsebojnega trgovinskega pakta. Na to povabilo je sovjetska vlada odgovorila, da vztraja na tem, da njeni trgovski odnosi z Nemčijo ostanejo neokrnjeni, četudi bi se sklenil z Anglijo pakt. Z drugimi besedami, Rusija hoče voditi neovirano trgovino z obema bojujočima se strankama. Pripravljena pa je obljubiti, da blaga, ki ga bo dobila iz Anglije, ne bo oddajala naprej Nemčiji.

OLJE — VELIK PROBLEM ZA NEMČIJO

Chicago, Ill. — Po izjavah prof. Douglasa Johnsona s Columbia univerze, tvori olje enega glavnih problemov, s katerimi se bo morala boriti Nemčija. Olje je neobhodno potrebno v sedanjem sistemu bojevanja, ko je vse mehanizirano in na kolesih. Svoje glavne lastne olja nima Nemčija skoraj nič in, da temu nekoliko odpomore, izdeluje že dalje časa nadomestek iz premoga. To olje pa je drago in poleg tega znatno slabše od naravnega. Z njim pa more država kriti komaj 40 odstotkov svoje potrebe. Tudi olje iz Rumunije in Galicije, pravi profesor, ne bo zadostovalo. Kot edini vir bi torej preostala še Rusija. Prvo vprašanje pri tem pa je, ali bo Stalin pri volji, da bo omejil domačo uporabo, da bo lahko zalagal Nemčijo. Tudi pa, ako bo k temu pripravljen, nastane drugo vprašanje, namreč transportacija. Da bi se namreč moglo dovoziti dovolj olja iz ruskih oljnih vrelcev v Baku, bi bilo potrebnih celih 57.000 vagonov za olje, z lokomotivami seveda, in ti bi morali voziti nepretrgano dan in noč.

ŠOLARJI ŠLI NA STAVKO

Lockport, Ill. — Učenci Fairmont mestne šole, katerih je okrog 300, so šli zadnjo sredo na stavko, in sicer v protest proti temu, ker je bil odstranjen dosedanj superintendent, A. E. Rosier. Isti moč pa jih je pregovoril, da so se po paradah, prirejenih okrog šole, končno vrnili v svoje razrede.

da v Berlinu ponavljajo grožnjo, ki jo izražajo angleški voditelji v Londonu, seveda v nasprotjem smislu. Pravijo namreč: "Pognali bomo v morje zadnjega Angleža in Francoza, in sicer v času, ki ni zelo daleč."

ŠVEDSKA ŠE OGROŽENA

Naziji baje čakajo, da se otaja led.

Bruselj, Belgija. — Dočim so v četrtke potihnili alarmantni glasovi o tem, da stoji Švedska tik pred napadom nazijev, ki so vznemirjali Evropo skozi dva dni prej, se pa slišijo mnenja, da je treba za možnostjo tega napada še vedno računati. Tako se je izrazil neki članek v listu Gazette, da čaka Nemčija samo na to, da se otaja led v severnem kotu Botniškega zaliva, na kar bo lahko z ladjami pripeljala čete do švedskega mesta Lulea, s čimer bi dosegla svoj glavni cilj, namreč kontrolo nad železnimi rudniki v severni Švedski.

ANGLEŽI ČUVAJO SVOJE SVOBOŠČINE

London, Anglija. — Stranka laboritev se bo borila proti vsakemu poizkusu vlade, da bi se omejila pravica svobodnega izražanja. Tako je povdaril zadnjo sredo eden strankinih voditeljev, A. Greenwood, ki se je obenem norčeval iz občutljivosti, ki jo kažejo člani vlade napram kritiziranju. Res je sicer, je dejal, da obstajajo nekatera dejstva, ki se morajo čuvati, da sovražnik ne izve o njih, toda to ni noben vzrok, da bi posamezniki ne smeli izraziti svojih misli. Pravica svobodnega izražanja je ena glavnih razlik med življenjem v Nemčiji in v Angliji in ravno zato so Angleži pripravljeni za borbo, je povdaril, da ne pridejo njih pravice v nevarnost.

FRANCOSKI PRIPRAVLJENI "V VSAKI SMERI"

Pariz, Francija. — Min. predsednik Reynaud je imel v sredo zvečer sejo z ostalimi člani vlade, na kateri je tem poročal o novih bojnih načrtih, sprejetih od vrhovnega bojnega sveta. Uradna objava o tem stanku sicer ni dala dosti pojasnil, pač pa se je potom radio povdarilo, da "pripravljeni smo za vse, v vsaki smeri." Dosti se je nato ugibalo, kje naj bi bila ta "smer." Nekateri so domnevali, da je utegnili biti s tem mišljena Švedska, dočim so drugi bolj kazali na Baikan, češ, da je verjetno, da bo tja naprjen prih. Hitlerjev udarec.

KAZNJENCEM DANA PRI-LIKA IZOBRAZBE

Chicago, Ill. — Ravnanje s kaznjenci se je v zadnji dobi dokaj predrugačilo, kakor se je v sredo izrazil J. Ragen, nadzornik državnih kaznilnic v Illinoisu. Dočim so prej stražniki in drugo kaznilniško osebje kazali le sovraštvo in krutost napram kaznjencem, se zdaj gleda na to, da so ti napravljeni v smislu. Pravijo namreč: "Pognali bomo v morje zadnjega Angleža in Francoza, in sicer v času, ki ni zelo daleč."

IZDATKI SE JIM ZDIJO PREMAJHNI

London, Anglija. — V osnutku proračuna je vlada, kakor je bilo že poročano, predlagala za prihodnje leto izdatke nekaj nad 10 in pol milijard dolarjev; od tega bi imelo iti okrog sedem milijard za kritje vojnih stroškov. Razni člani v parlamentu pa so izrazili zahtevo, da se morajo izdatki za vojno zvišati, češ, da bo Nemčija porabila v isto svrhu najmanj dvakrat toliko, in je že zdaj daleč pred Anglijo, ko je v mirnem času porabila 17 in pol milijard dolarjev.

KRIŽEM SVETA

Haag, Nizozemska. — Pričenši s to soboto, stopi v veljavo za Nizozemsko in njeno ozemlja odredba, po kateri bo odpravljena svoboda tiska. Za izdajanje raznih publikacij se bo morala preskrbeti posebna licenca in enako tudi za njih prodajanje. — London, Anglija. — Dva norveška letalca sta se pripeljala semkaj z nekim nemškim aeroplanom. Kakor pravi, sta ga ukradla dvema nemškima letalcema med tem, ko sta bila ta dva v neki gostilni na Norveškem in pila pivo.

Peking, Kitajska. — Japonsko vojaško poveljstvo je zadnjo sredo priznalo, da so kitajške čete dva dni prej napadle Kaifeng, prestolico Honan province, vendar pa dostavlja, da jih je japonsko vojaštvo zopet pregnalo.

FRANCOSKI AEROPLANI NAD PRAGO

Pariz, Francija. — V anglo-francoski objavi, izdani v sredo zvečer, se je sporočilo, da so v noči 22. aprila prodrli francoski aeroplani "več sto kilometrov v sovražne ozemlje," in, da so leteli nad Prago. Bili pa so to le izvidni aeroplani.

KAJ JE NJE- GOV NAČRT?

Vojaški izvedenci trdijo, da je bil napad na Norveško le nakana, da zakrije drugi, glavni načrt.

Washington, D. C. — Ameriški vojaški izvedenci z zanimanjem zasledujejo potek vojne v severni Evropi in pri tem jim je predvsem zagonetno to, zakaj ni poslal Hitler na Norveško bolj močne armade. Kakor se more namreč ugotoviti, ni nemških vojakov tamkaj več kakor kakih 75.000. Ako bi imel Hitler v načrtu hitro zasedbo dežele, bi poslal tja gotovo jačje čete, kakor jih je na pr. na Poljsko, nad katero je šlo celih 60 do 70 najboljših divizij.

Nekateri sklepajo zato, da je ekspedicija na Norveško le zvija nakana Hitlerja, da z njo razcepi angleško brodogradnjo, namreč, da bodo Angleži poklicali svoje ladje iz Sredozemlja, kjer bi imel Hitler v načrtu svoj glavni udarec. Potrdilo za to domnevo je v tem, ker je imela Italija istosčasno svoje "manevre" v bližini Dardanel, Rusija pa enake manevre v Črnem morju. Povrh tega je Italija bila pripravljena, da zapre Jadransko morje, kakor bi hotel s tem označiti, da namerava napasti Jugoslavijo.

Doslej se torej še ni moglo razvideti, kaj ima Hitler pravzaprav v načrtih. Vsekakor pa ne more biti v njih Norveška glavna točka.

francoski aeroplani "več sto kilometrov v sovražne ozemlje," in, da so leteli nad Prago. Bili pa so to le izvidni aeroplani.

Iz Jugoslavije

Na Vrhovem pri Radečah so izsledili nameravano ponarejevalnico denarja in zaplenili pri posestniku Majhenču 40 klišejev za ponarejanje petstotakov. — Smrtna kosa. — Še druge vesti.

Denarja se jim je zahotelo

Radeče, 29. marca. — Te dni je prejela radeška orožniška postaja brzojavko od predstojništva mestne policije iz Maribora, da so tamkaj pod ključem ponarejevalci 500 dinarskih bankovcev: Majcen Franc, Zuraž Anton in Grašič Anton. Izjavili so, da je Majcen nameraval ponarejati denar pri nekem posestniku na Vrhovem pri Radečah. Pri hišni preiskavi pri Grašiču so našli tudi naslov Josipa Majhenca, posestnika na Vrhovem 21. pri Radečah.

Radeški komandir g. Čečko Franjo se je takoj podal s patruljo na Vrhovo ter v prisotnosti dveh prič z Vrhovega pričel preiskavo. Niti Majhenec Jože niti njegova oskrbnica Zimšek Franika ter njena 21letna hčerka Zofka niso vedeli za ime Grašiča Antona. Zatrjevali so, da jim je to ime popolnoma neznano. Majhenec je bil hudo razburjen. Orožniki so najprej preiskali vse posobe, nato pa so šli na podstrežje. Ker niso dolgo našli ničesar sumljivega, so hoteli že oditi. Slednjici so zagledali za streho ploščo z negativnim odtisom petstotaka takoj za tem so našli še velik kovček, v katerem je bil specialen fotografski aparat, dalje aparat za osvetljenje slik s petimi žarnicami, aparat za retuširanje, priprava za rezanje papirja, 40 dobro izdelanih klišejev za ponarejevanje 500 dinarskih bankovcev, razne kemikalije, ki so shranjene v nebroj steklenicah, barvni svinčniki itd. Pri drugi preiskavi so našli 9 kg fino narezanega, popolnoma ustreznega papirja za petstotake, več pušk in samokresov raznih kalibrov, precej municije in bodal. Poleg tega so našli razna pisma, ki docela razkrivajo Majhenca kot soudeleženca ponarejevalcev denarja.

Velik požar v Novem mestu

Novo mesto, 30. marca. — Davi ob 6. je začelo greti v predilnici novomeškega podjetnika Joška Povha. Ogenj je po dosedanjih ugotovitvah povzročil kratek stik, zaradi katerega se je vnel raztreseni in naglo vnetljivi bombažni prah, tako da je ogenj v hipu zajel srednji stroj, dolg približno 23 metrov, in nato še sosedne stroje. Pri gašenju so delali vsi gasilci pod vodstvom podpoveljnika čete g. Ferliča, zelo požrtvovalno. Že prej je tudi sam lastnik g. Povh s svojimi delavci storil vse, kar je bilo mogoče, da se ogenj ni razširil na ostale tovarniške objekte.

Zgorel je

Jurij Črnič, 82 letni zasebnik ki je živel pri hčerki v Studenci, je bil nekega večera prav posebno dobre volje, ko si je bil privoščil kozareček dobre kapljice. Okolu 10 ponoči se je odpravil v svojo sobo, pa so domači kmalu opazili, kako je začel iz sobe prihajati dušek dim. Vdrli so vrata in našli starčka ob peči, ki je bila vsa žareča, negibnega in vsega strašno obžganega. Sodijo, da je starček, ko se je spravljal spat, omahnil na vročo peč, kjer se mu ni takoj vnela obleka. Slaboten si ni mogel pomagati in tudi na pomoč ni mogel klicati. Tako je živ zgorel.

tudi zaloga bombaža, ki je bila v stranskem predelu prvega nadstropja. Srednji stroj predilnice je popolnoma uničen, ostala dva pa sta tudi močno poškodovana. Škodo cenijo na več ko četrt milijona dinarjev. Hudo so prizadeti tudi mnogi delavci, ker se uničeni stroji ne bodo mogli tako hitro nadomestiti v novimi.

Sedem na enega

Pri Poljčanah je sedem napadalec navalilo na invalida Jožeta Jamnika in ga pobilo s koli na tla ter ga hudo poškodovalo. Med drugim ima tudi zlomljeno nogo ter je bil pripeljan v mariborsko bolnico.

Smrtna kosa

V Ljubljani je umrl Rok Peselj, bivši trgovec in posestnik v Mostah. — V celjski bolnici je umrla Marija Novak, posestnikova žena iz St. Petra na Medvedovem selu stara 45 let. — V Mariboru je umrl Jakob Sket, mizarski pomočnik star 69 let. — Na Pobrežju je umrla Franciška Rakuš, zasebnica stara 76 let.

Opeka za Nemčijo

Iz Maribora poročajo, da so lansko leto mariborske opekarne izvozile veliko opeke v Nemčijo, kjer je zaradi utrdbenih del primanjkovalo tega gradiva. Zaradi velikega izvoza je potem močno trpela gradbena delavnost v Mariboru. Izgleda pa, da se bo tudi letos veliko opeke izvozilo v Nemčijo. V tej zadevi so se že mudili v Mariboru zastopniki dunajskih gradbenih podjetij in so se pogajali z mariborskimi opekarnami, nakar so odšli v Zagreb in Slavonijo po enakem poslu.

Napaden

V celjsko bolnico je bil oddan 20 letni dmnar France Naglič z Ljubecne pri Celju, prekupevalec živine, katerega je nekdo napadel in ga močno ranil z nožem.

Zgorel je

Jurij Črnič, 82 letni zasebnik ki je živel pri hčerki v Studenci, je bil nekega večera prav posebno dobre volje, ko si je bil privoščil kozareček dobre kapljice. Okolu 10 ponoči se je odpravil v svojo sobo, pa so domači kmalu opazili, kako je začel iz sobe prihajati dušek dim. Vdrli so vrata in našli starčka ob peči, ki je bila vsa žareča, negibnega in vsega strašno obžganega. Sodijo, da je starček, ko se je spravljal spat, omahnil na vročo peč, kjer se mu ni takoj vnela obleka. Slaboten si ni mogel pomagati in tudi na pomoč ni mogel klicati. Tako je živ zgorel.

V pesku na morskem obrežju blizu Rima, pravijo, je dosti železa in italijanska vlada se je odločila, da bo skušala pridobivati rudo iz tega vira. Gornja slika kaže Mussolinija (na desni), ko preizkuša neki stroj, sestavljen v svrhu, da s pomočjo magnetne loči železne drobce od peska.

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkov in dnevoov po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America.
Established 1891

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti poslani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter, November 10, 1925 at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Ameriška zunanja politika

Vsaka dežela mora imeti gotovo stališče v svoji zunanji politiki. Predvsem pa velesile, ki imajo razpletene po svetu svoje trgovine, posebno še one, ki imajo svoja posestva izven meja svojega teritorialnega območja. Združene države so taka dežela. Razna posestva zlasti v Tihem morju zahtevajo gotove zunanje politike, pa jo zahteva tudi naša trgovina in drugi interesi dežele.

V prejšnjih časih, ko svet še ni imel modernih obsevalnih zvez, ko še ni bilo brzih ladij, letal, radia, je daljava, kakršna n. pr. loči Združene države od Evrope in Azije, bila zadostna garancija, da se ni bilo bati kakšnega hitrega vpada od kake velesile v to deželo. Danes pa, ko so se daljave radi hitrih modernih zvez in potovanj po vodi in zraku zelo skrajšale, ko vzame potovanje po zraku le dobrih 30 ur med Ameriko in Evropo, je pa čisto nekaj drugega. Danes delajo že načrte za težka prekoceanska letala, ki bodo vzdržala lahko neprekinjeno od 7 do 10 tisoč milj vožnje. Taka letala bodo lahko poletela iz Evrope v Ameriko ali obratno, ne da bi bilo treba pristati. V slučaju vojne bi taka letala lahko bombardirala celo vrsto mest in se zopet vrnila nazaj v Evropo, ali obratno, ne da bi bilo treba pristati. V takih okoliščinah stare daljave in razdalje med različnimi kontinenti, ki so bile preje najboljša varnost proti naglemu napadu, izginejo in treba je upoštevati možnosti takih nevarnosti.

"Amerika Amerikancem!" znana Monroe doktrina, ki jo še danes s povdankom omenjajo razni ameriški državniki ni več tako zavarovana, kakor je bila. Mnogi ameriški državniki in politikarji so se celo hudovali nad vsakim, ki je hotel v imenu te dežele govoriti kaj o Evropi ali drugih deželah. Proč od drugih svetov in njih spletkarij so kričali in kriče. Sprevideli so pa že mnogi, da stališče takozvane izolacije je v zadnjih časih dobro le samo delno, v mnogih slučajih pa ne več in Amerika bo morala, hoteč ali ne hoteč na dan in zavzeti čisto novo stališče in nov položaj v svetovni politiki. Nič ne pomaga. "Amerika Amerikancem!" — yes in da se Amerikanci nimajo ničesar zanimati za ostali svet, drži le še med nami in želebi bi bilo, da bi bilo tako. Toda med tem, ko se Amerikanci ne zanimajo za druge dele sveta, se bodo drugi pričeli zanimati za nas.

Baš zadnji teden se je dogodil dogodek, ko je japonski državnik nekaj govoril o nizozemskih posestvih na Daljnem vzhodu. Šlo je namreč zato, kdo bi zagospodaril nad vzhodnim indijskim otočjem, ki leži med Filipini in Avstralijo in ga ima v posesti Nizozemska, če bi n. pr. zasedla Nizozemska Nemčija? Iz tega otočja uvaža Amerika gumij in marsikaj drugega. V japonskih krogih se je nekaj namigavalo o neki protekciji. Državni tajnik Hull v Washingtonu se je takoj oglašil in povedal stališče Združenih držav. Ni vseeno nam, kaj se po svetu godi. Imamo občutljive točke v svetu in se za iste moramo zanimati, hočemo ali nečemo, lastni interesi nam to diktirajo.

Ameriki ne more biti vseeno če bi kake zunanje sile začele vsiljevati ali širiti svoj vpliv n. pr. v južnoameriških državah. Amerikanci seveda ne govorijo tak vojaški jezik, kakor Hitler, Stalin in Mussolini, ki jemljejo države in dežele v "protekcijo", katero besedo uporablja evropska diplomacija za označevanje aneksij, itd. Združenim državam v takih nevarnih časih, v kakršnih je sodobni svet ne more biti vseeno, kaj se godi za njihovo mejo v Mehiki, ali gori v Kanadi. Dokler je Kanada pod angleško oblastjo se ni bati. Če bi jo ogrožal kdo drugi, bi Združene države ne mogle gledati mirno, pač pa bi jim preostajalo edino to, da razglasijo protekcijo, ali pa pride nevarnost pred lastne duri.

Združene države si bodo morale posebno še v sedanji svetovni mešanici začrtati jasno in odločno zunanjo politiko. Popustljivost in kako izbegavanje bo moralo v kot in odločnost bo morala v ospredje. Posebno še v sedanji dobi ko razni diktatorji v Evropi in Aziji nimajo respektov pred nikomur, kakor le pred močno pestjo in silo. Združene države imajo oboje.

Predsednik Roosevelt, ki je svoječasno omenil, da naše meje z Nemčijo so ob Reni, je povedal resnico. Če pade

ta meja in bi vojna porazila Anglijo in Francijo, bi bila s tem uničena in porazena demokracija v Evropi, kolikor jo je in kakršna je. Zato je v interesu demokracije te dežele, da podpira mejo na Reni s tem, da zalaga one, ki to mejo branijo. Okoliščine kažejo, da ta dežela hodi po tej poti in da je v interesu nje in njene demokracije, da zmaga v Evropi demokracične države in da totalitarne države in njih diktatorji zgube bitko, katere namen je uničiti demokracijo v svetu. Zato naša zunanja politika ne more in ne sme biti za kako strogo izolacijo, najmanj pa še, kar se tiče območja Južne in Severne Amerike.

NOVOIZVOLJENI MARŠAL NAROČNIKOV A. S. GOVORI

Cleveland, O. (St. Lawrence).

V cajtengah sem videl, da so me izvolili za maršala. Seveda se mi more in ponosen sem; tako sem ponosen, da hodim okoli, kot bi bil metlo pozl. Vse gre na "abtaht." Cel svet bi komandiral. Najprej bi Hitlerju pa Stalinu zapovedal naj gresta tja, kjer muh ni; kjer nikoli ne zebe in pravi, da je še gorkeje kot pod ekvatorskim soncem. Potem bi poklical angleške maršalce in jim ukazal naj zapeljejo vso svojo vojno šaro na sredo morja in tam spuštijo v globčino, naj imajo morski somi to "rišengo" za par sto let. Na to pa bi dal vsem narodom autonomijo in bi rekel: "sedaj pa le pokazite kaj znate. Nobeden pa nima prestopiti svojih meja." Tako bi, če bi bil pravi maršal. Ker pa nimam vse te oblasti, pa ne morem drugega, kot zahvaliti se vsakemu posebej in vsem skupaj in spet vsakemu posebej, kateri so mi dali glasove. Ne vem kdo me je prav za prav dal v ta kontest. Kdorkoli je že, naj ostane skrit, da ga morda ne zaden kazen. Glasovi pa so prišli iz domačega mesta Clevelanda, iz Detroita, iz Chicaga, iz Jolietta, in Pittsburgha, iz New Yorka, iz Minnesote, iz Westa; Pueblo, Denver, Rock Springs in celo iz daljne Californije. Niti sanjal nisem, da imam toliko prijateljev. Hvala lepa, klanjam se! Tako pravijo v Ljubljani. Ko sem se nekoč šel striči v Ljubljani in sem mu dal toliko, kot stane tako delo tukaj v Ameriki, bi se bil brivec kmalo čez pol prelomil, tako globoko se je priklanjal in rekel, da je "sluga pokorni. Hvala lepa. Klanjam se." Tako tudi jaz vsem skupaj po vrhu pa še, Bog vas živi vse (s kranjskimi klobasami pa potico). Toliko o tem. Sedaj pa še kaj.

VELIK DAN ZA FARO SV. LOVRENCA. Največji dan v zgodovini fare sv. Lovrenca bo 11. avgusta, 1940. ko bomo novo cerkev blagoslovili, ako Bog hoče. Petnajst let smo bili v basementu. (Pred smo pa imeli cerkev in šolo skupaj, kar smo predelali v šolo. Zaželelo se nam je po pravi hiši božji, v kateri bi

prebival Bog med nami. Zato se je zbralo precejšnje število faranov 28. feb. 1937. v dvorani tukajšnjega Doma, da se posvetujejo, kako bi šli za to potrebno stvar na delo. Sklenilo se je, da se začne z nabiranjem fonda za novo cerkev takoj. Nekdo starejših je pa vstal in se pritoževal nad mladino, katera pusti vse breme vzdrževanja cerkve in šole ležati na starih ramah. To je enega izmed naših mlajših faranov, Mike Verčeka, tako posmidlo, da je vstal in hitrih korakov zapustil dvorano. Kmalu pa je bil zopet nazaj, šel je naravnost k mizi od spred in položil na mizo \$100. cash za novo cerkev. Dvorana se je vzdignila in ploskanja ni bilo hitro konec. Vstali so še drugi in polagali, eni po deset, drugi po pet in zopet drugi po dvajset dolarjev na mizo. Predno je bila seja zaključena, je bilo na mizi več sto dolarjev za fond nove cerkve. Računalo se je in se še, da bo cerkev stala vsacega delujočega farana sto dolarjev.

Od takrat pa do danes jih je že precejšnje število izplačalo ves svoj asessment \$100. Nekateri so pa darovali še več kot sto.

Ko smo imeli \$40,000 na rokah nas je začelo skrbeti, kaj če bi nastala kaka inflacija. Ta svota bi malo zalegla. Zopet so farani prišli skupaj. Cerkevni odbor je bil sestavljen iz dobrih pogumnih mož. "Kaj čemo z denarjem?" Tako se je glasilo. In velika množina udeležencev je navdušena zaklicala: "Zidajmo! Kar zidajmo!" Vstal je nekdo in rekel: "Tega ne moremo. Naša cerkev bo stala še stotisoč." \$45,000.00 nas je stal basement. Takoj je bil poražen. Toliko ne bo stala je odgovarjal Globokar. To da vsak ve, da bo več, kot pa imamo denarja." Po daljšem razmotrivanju je bilo sklenjeno, da bomo zidali, toda samo stene in streho bomo postavili za enkrat. Drugo pa naj pride pozneje. Vsi navdušeni smo se razšli.

Dali smo delat načrt za novo cerkev. Arhitekt George Voinović je po večkratni poskušnji končno zadel naše pojme o cerkvi, kakršno bi radi. Dali smo raznim tiskarjem na proračun in, ko smo jih odprli so nas prestrašili,

bili so vsi previsoki. Načrti so morali biti predelani in nekaj tukaj, nekaj tam odtrganega. Zopet so prišli računi. To pot so bili bolj ugodni. Naredili smo kontrakt in 31. avgusta lanskega leta, ob osmih zjutraj, se je pričelo delati. Od takrat pa do danes se dela dan na dan.

Ko so farani videli, da gre delo naprej, so rekli: "Poiskujemo, če se da stavba dovršiti, da ne bomo zopet bogve koliko let še naprej v basementu." Od vsih krajev je prišlo navdušeno odobravanje tega sklepa in delali smo naprej in sedaj gre delo h koncu. Še par tednov in naša nova cerkev bo izgotovljena. Stala bo z vso opremo, zvonovi, sedeži, oltarjem in novimi orglami čez \$90,000.00. In kar je pri vsem tem najbolje je to, da vsega, starega in novega, dolga ne bo čez \$40,000. Tukaj se vidi kaj stori sloga pa marljivost faranov. Zato vsak dan pri sv. maši prosimo naj jih Bog blagoslovi ter jim povrne stotero in tisočero vse njih žrtve in vem, da jim bo, ker Bog še nikdar nikomur ostal dolžan.

No, in sedaj vabimo vse prijatelje, kjerkoli so že, naj se pridejo tudi oni z nami poselit na dan blagoslovljenja naše lične nove cerkve. Pridite in pomagajte nam zapeti na 11. avgusta letos najkrepkejšo zahvalno pesem, ki jo je kdaj kak množica ljudi zapela Bogu. Res, kar čudežno se nam zdi, da smo v treh letih zmogli to tako velikansko delo. Ne mislimo se bahati s tem, naj gre Bogu hvala za vse. Najprvo zasluži pa tudi večina članov fare sv. Lovrenca priznanje in pohvalo, in to jim hočemo dati tukaj na tem mestu. Težko smo čakali na ta slovesni dan. Veliko naših pionirjev je želelo videti novo cerkev: "Samo to bi še rad dočakal," so govorili. Pa jih je Bog poklical predno so dočakali, gledali pa bodo iz nebes doli na nas, ko bomo obhajali velik dan. Veselili se bodo z nami še bolj kot bi se, če bi bili tukaj, kajti tam šele spoznajo pravi pomen hiše božje med ljudmi. O tem bomo še kaj pisali v bodoče.

KAJ PA Z DELOM? Z delom gre pri nas tako: Kdor ima delo, še nekaj zasluži, zlasti oni, kateri delajo po tolinah, kjer se dela za aeroplane. Druge tovarne pa, kadar imajo kaj naročila, bi rade naredile kar v enem dnevu potem pa zopet delajo samo po dva ali tri dni k večjemu. Mladih pa je kar na trope, kateri niso še nikoli delali in tudi dela ne dobio. To je prava nesreča zanje. Po noči vse noči krožijo okoli, po dnevu pa spijo do polne, popoldne pa se zopet začne pohajkvanje sem in tja in polikanje po raznih krajih, kjer se zelo malo dobrega sliši in vidi. Posledica tega pa je, da imajo tudi otroci slovenskih starišev opraviti z sodišči in zapori, nekaj kar se je do danes zelo malo kedaj čulo.

NEKAJ O NAPREDNOSTI

O ti šmentana "naprednost." Kolikokrat imamo v sedanjih časih opraviti s posledico napredne vzgoje. Vem za očeta, kateri ima več sinov in hčera. Vzgojil je zlasti sinove v "naprednem duhu." Hčere so se vrgle po materi in so ostale verne, sinovi so pa napredni, pa še kako. No, in sedaj, ko je oče obnemogel, kedo ga mora vzdrževati? Tisti napredni sinovi se še ne zmenijo zanj in vse morajo hčere, katerim je v časih metal naprej, da so neumne in nesposobne, ker gredo v cerkev, ker verujejo, ker spolnujejo božje zapovedi. Če bi ne bilo radi nazadnjaških hčera bi sedaj oče moral kje na cesti lakote poginiti in nobeden njegovih "naprednih" vzgojenih sinov bi se ga ne ogledal. Učite otroke spolnovati božje in cerkvene zapovedi in ne bote zapuščeni na stare dni. Brezbožnost je današnji svet podvajala in edino le povrnitev k Bogu in Zveličarju ga bo zopet pripeljala na pravo pot.

Father Oman O TEM IN ONEM IZ SOUTH CHICAGO

So. Chicago, Ill. Kot običajno vsako leto, imamo tudi letos štirideset urno pobožnost, ki se je pričela v petek, se nadaljuje v soboto in konča v nedeljo 28. aprila. Pričakovati je, da bodo faranji te dni v obilnem številu obiskovali cerkev in tam zjemali iz neizčrpnljive zakladnice Najsvetejšega zakramenta, potrebnih milosti, ki jih v obilni meri vsi potrebujemo za svoje dušne in telesne potrebe. Razen jutranje pobožnosti, ki se prične s sv. mašo, se vrši pobožnost tudi vsaki večer ob pol osmi uri z molitvami, govorom in blagoslovom z Najsvetejšim. V nedeljo zvečer bo zaključek pobožnosti z običajno procesijo, litanijami vseh svetnikov in blagoslovom ter zahvalno pesmijo. — Včasih so bile take pobožnosti zelo dobro obiskovane, vse dni. Zadnje čase je pa kot neko malodušje zajelo ljudi, da izgleda, kot bi več ne potrebovali pomoči in varstva od Onega, ki vse premore, ki je varstvo in pomoč naša v vseh potrebah. Potem se pa čudimo, zakaj je na svetu toliko gorja in prelivanja krvi. Ljubezni manjka med nami, ki jo nam ponuja on, Bog ljubezni v svojem Zakramentu. Če bi vsi ljudje razumeli božji nauk in po njem živeli, bi kmalu prenehale strašne vojne, ki prav sedaj pretresajo človeštvo in grozijo uničiti kulturo. Res, strašno je sedaj na svetu, ko se val vojne širi na vse strani in izgleda, da bo poplaval celi svet in grozi da zajme tudi nas v Ameriki. Dosedaj, hvala Bogu, smo še na varnem, toda nihče ne ve, kaj nam prinese bodočnost. Prihodnji mesec, je Marijin mesec, prelepi majnik. Po številnih cerkvah se bodo verniki zbirali pred šmarničnim oltarjem in slavili rajsko Devico. Samo malo pomislimo,

Spremembe v življenju. — V neki družbi vpraša nekdo oženjenega gospoda: "Kako se kaj imate sedaj, ko ste se oženili? Zakon prinese navadno precej sprememb v življenje, ne?" — "O, seveda. Na primer: ko sva bila z ženo šele zaročena, sem jaz govoril, ona je pa poslušala. V medenih tednih je ona govorila, poslušal sem pa jaz. Sedaj je eno leto po poroki pa oba govoriva, a poslušajo naju sosedje."

Prepozno je prišel v šolo. — Učitelj Tinetu, ki je zamudil šolo: "Kje si pa spet hodil, da imaš spet zamudo." — Tine: "Prosim odpuščanja, gospod učitelj. Ravno kar so namreč v naši ulici stražniki prijeli nekega tatu, pa so me mama poslali pogledat, če ni s morda morda prijeli našega očeta."

Na vlaku. — Gospod: "Gospodična, oprostite, ali dovolite, da vam povem..." — Gospodična ga ježno prekine, misleč, da jo hoče gospod nadlegovati: "Prosim, ne drznite se! Sicer pokličem sprevednika!" — Gospod: "Hotel sem vam le povedati, da ste sedli na moj zavitek borovnic."

Hud jezik. — Gospa Petričeva sreča svojega bivšega hišnega gospodarja, ki ji pravi: "Gospa, zakaj ste se pa tako naglo izselili iz naše hiše?" — Gospa: "Nisem mogla več prenašati smrada v tistem koncu mesta." — Gospodar: "A tako! Ampak, odkar ste vi odšli, je smrad ponehal."

kako je bilo v tem mesecu v stari domovini, pa nas bodo te misli same pripeljele pred Marijin oltar. Kako se bodo vršile šmarnične pobožnosti pri nas, pa poslušajte v nedeljo oznanilo v cerkvi. Lepo bi bilo, če bi tudi majniške pobožnosti bile dobro obiskane. V nedeljo se zopet premeni čas in sicer bomo eno uro poprej vstali. Kot je bilo oznanjeno, se vse cerkvene pobožnosti vrše po novem, ali poletnem času. Včasih je bilo več beganja in povpraševanja, po katerem času je maša in so mnogi zamujali. Sedaj smo se že nekoliko privadili in le malokateri se še drži stare ure.

Ker že pišem, naj omenim da se bo tudi letos vršil cerkveni ali farni piknik in sicer prvo nedeljo v juliju, ki bo dne 7. julija. Vršil se bo pa v bližini in sicer v vsem znamenem Egger's Grove forest preserve na 114. cesti. Z sedaj se vas vabi, da si ta dan prihranite za omenjeni piknik. — Bodo še drugi pikniki, raznih društev, o katerih bom pa ob drugi priliki kaj napisal.

Novinar

TARZAN IN OGENJ V THORU

(104)

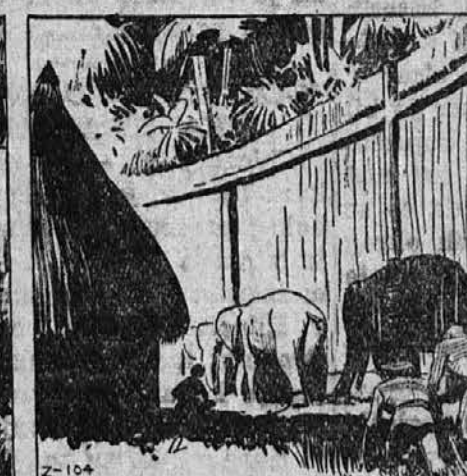
(Metropolitan Newspaper Service) Napisal: Edgar Rice Burroughs

Prva misel ki jo je Ukah imel je bila ta, da si preskrbi slona, katerega bi ukradla džungelskim paznikom, kar seveda ni bilo lahko delo. Nekega dne sta iz skrivališča opazovala te stražnike, ko so ravno prihajali v svoje ograjene taborišče potem, ko so ju cel dan zasledovali.

Zaman so se ti stražniki trudili in stikali po džungli za ubežnikoma, ta dva sta bila pa sedaj tako blizu pili. Še nekaj ur sta prežejala skrita v grmovju, da se je popolnoma stemnilo in so njuni preganjalci zaspali, nakar sta z vso previdnostjo preplezala visok lesen plot.

D'Arnot se je postavil k visokemu plotu ki je obdajal taborišče in Ukah mu je splezal na ramo, da je prišel na vrh plotu, nakar je potegnil gori še Francoza. Skupaj sta potem skočila v taborišče in se v senici plazila za ograjo proti slonom, opazujoč na vse strani, če ni kje nevarnosti.

Kmalu sta opazila že skoro v bližini slonov, stražnika, ki je čepel in opazoval slone. Na srečo je bil s hrbitom obrnjen proti njima. Ukah je Francoza na tihem sepnil ter mu ukazal, nakar se je sam vrgel na tla in se po tleh prav počasi bližal samotnemu stražniku za hrbet.

POZOR! Pogled na številke poleg naslova in imena. Ako ti je naročnina potekla obnovi jo in pomega listu!

LJUDJE SREDI PROMETA

Glede na promet delimo ljudi na štiri vrste: na pešce, kolesarje, konje in avtomobiliste.

Pešci so razdeljeni spet na nekaj oddelkov. So taki, ki so stoiki. Brezbrizno gredo po svoji poti in čez cesto. Če avtomobilista z a v o r a zahrešči prav tih njih, niti z očesom ne trenejo. In če kolesar zavoni ali zatrobi avto ali preklinja voznik — vse to jim je toliko, kot bi muha zabrenčala. Kolesarji si želijo, da bi morali te vrte ljudje trpeti vsaj 50.000 let v vlačah.

Če kak človek hipoma z obema nogama hkrati poskoči kvišku, če tišči pene in zažene za kolesarjem ali avtomobilom svoj klobuk, ker drugače nima pri rokah, tedaj spada ta človek v vrsto kolerikov. Tako človek preganja s svojo jezo vse, kar ima več koles kot on sam. Njegovo geslo je: Kdo je kriv? Avtomobilist in kolesar!

Sanjači radi obstanejo sredi ceste in si zamišljajo drgnejo brado. Včasih se potem nemudoma okrenejo in gredo nazaj. Na srečo spoznajo ljudje s ceste takega sanjača že od daleč in združijo psihologijo s krmilom na kolesu ali avtomobilu.

Plašljivci po več ur stojijo kraj ceste. Šele ko se približa kako vozilo, stečejo — vprav vanj ...

Kolesar je riba v prometu. V ritmičnih krivuljah se zvija skozi najobupnejše zagate. Rad

ima presenečenja in se veseli, če tik pred nosom pešca ali pred hladnilnikom avtomobila šine kot zajec v drugo smer, tako da se očitno od strahu lasje naježijo. Večidel nastopa v parih. Šele takrat se izogne, če se zadaj avtomobil zaradi sunkovite uporabe zavore postavi na glavo. Kolesar se jezi na pešce in na avtomobiliste.

Konj je zato na cesti, da se zagati promet. Vsa častitljivost minule dobe je v tem, ko pred svojim vozom vestno in mirno koraka, medtem ko se po ozki ulici vije za njim kača avtomobilov z brzino pogrebnega zavoda. Toda na konja se nihče ne jezi; konj uživa isto zaščito starih spomenikov kakor predpotopni o-kostnjak v muzeju. Mnogi šoferji se celo odkrijejo, če jih pusti mlekar na kozlu naprej.

Avtomobilist se jezi na pešce, na kolesarje in druge avtomobiliste. Avtomobilist zna voziti, drugi avtomobilisti pa tega ne znajo. Če dva osamljena pešca srečata drug drugega, se odkrijejo. Če se pa srečata dva avtomobilisti, pokaže vsak od njiju na čelo, s čimer hoče reči, da je oni drugi idijot. Avtomobilisti zase pa so razdeljeni še na dve vrsti: na besneče in pametne. Zgodi se, da pametni avtomobilist dohiti besnečega na cesti zunaj mesta. Tedaj lahko pogleda, na koliko delov se je razletel avto besnečega tovariša.

ZAVAROVANJE

ZA DELAVCE IN NJIHOVE DRUŽINE POD SOCIJALNO-VARNOSTNIM ZAKONOM

Socijalno-varnostni zakon (Social Security Act) je postava, ki jo je kongres sprejel. Ustanavlja dve vrsti socijalnega zavarovanja — zavarovanje proti nezaposelnosti in starostno oziroma posmrtno zavarovanje za delavce in njihove družine. Nadalje poskrbuje za javno pomoč potrebnim starcem, potrebnim slepecem in odvisnim otrokom.

Socijalno-varnostni zakon je bil sprejet 1. 1935 in spremenjen 1. 1939. Slednji je eden izmed vrste zakonov, ki razložijo našim čitateljem njihove pravice, koristi in dolžnosti pod starostnimi in posmrtnimi določbami tega zakona.

2. Pod katerimi pogoji ste vpravičen do izplačil starostnega zavarovanja.

Da ste vpravičen do izplačil pod določbami o starostnem in posmrtnem zavarovanju, ki jih vsebuje Socijalno-varnostni zakon, je potrebno, da ste delali na službah, ki spadajo pod ta zakon, in da ste dobivali gotov znesek plače iz take službe tekom gotovega števila četrtletij.

Službe oziroma zaposlitve, ki spadajo pod zakon, so one v tovarnah, delavnicah, rudnikih, mlinih, ameriških ladjah, prodajalnah, pisarnah, bankah in drugih trgovinskih ali industrijskih podjetjih. (Službe, ki ne spadajo pod zakon in zato niso pokrite, so v splošnem one v poljedelstvu, domači postrežbi, federalne, državne in mestne službe ter one v verskih, dobrodelnih in nekaterih drugih nekoristnostnih organizacijah).

Znesek plače, ki ste ga morali prejemati, da ste vpravičen do izplačil, je \$50 ali več v vsakem izmed gotovega števila četrtletij oziroma koledarskih letnih četrtin. Koledarska četrtina je trimesečna doba, ki začneja s prvim dnem januarja, aprila, julija ali oktobra vsakega leta. Četrtletja, v katerih ste dobili \$50 ali več z zvezo "pokrita četrtletja" (quarters of coverage).

Število "pokritih četrtletij," ki ga morate imeti, da ste vpravičen, so:

(1) Ne manj kot polovica tolikih "pokritih četrtletij," kolikor je koledarskih četrtletij po prvem januarju 1937, ko je zakon stopil v veljavo, in pred četrtletjem, v katerem ste postali 65 let star. Na primer: Recimo, da bo Vaš 65. rojstni dan v februarju ali

1941 in da Vaša plača je povprečno znašala približno \$60 na mesec skozi leti 1937 in 1938. Recimo pa, da niste imeli skoraj nikakega zasluga v l. 1939, tako da niste niti v enem četrtletju tega leta zaslužili toliko, da bi znašalo \$50; in ravno tako prvih dveh četrtletij leta 1940. Potem pa, recimo, da ste šli nazaj na redno delo v mesecu juliju l. 1940 in ste zopet zaslužili po \$60 na mesec. Do onega časa, ko boste 65 let star, v februarju, bi lahko naštel kot "pokrita četrtletja" štiri četrtletja v l. 1937, štiri v l. 1938, dve v l. 1940, kar je skupaj 10. Vseh koledarskih četrtletij v teh štirih letih, odkar je zakon stopil v veljavo dne 1. januarja 1937, je 16. Torej, Vi ste vpravičen, kajti število Vaših 10 pokritih četrtletij je večje kot polovica števila koledarskih četrtletij, odkar je zakon stopil v veljavo dne 1. januarja 1937.

(2) V vsakem slučaju je potrebno, da ste imeli vsaj šest pokritih četrtletij to je polovica števila koledarskih četrtletij od 1. januarja 1937, ko je zakon stopil v veljavo, pa do 1. januarja 1940, ko so začela zavarovalninska plačila za vpravičene delavce, 65 ali več let stare.

(3) Za vsakega pa, ki doseže starost 65 let pred 1. dnem julija 1940, zadostuje šest pokritih četrtletij.

(4) Čim imate 40 pokritih četrtletij, ste vpravičen za vse svoje žive dni. Na primer: Ako ste sedaj 22 let stari in imate stalno delo v zavarovalni službi za prihodnjih 10 let, boste vpravičen do zavarovalnih izplačil, tudi če boste doli v nezavarovani službi, ki

NEMCI MU ZASEDLI DRŽAVO

Na desni na sliki je danski kralj Kristijan, katerega deželo je nedavno zasedla nazijska armada.

ni pokrita po zakonu, od časa, ko boste 32 let star, in naprej.

Da dobivate zavarovalna izplačila, morate biti 65 let star ali več in prenehati delati. Smatra se, kot da niste "na delu," ako zaslužite manj od \$15 na mesec v službi, ki jo zakon pokriva, oziroma ako imate službo, ki sploh ne spada pod zakon.

Ni treba, da ste državljani Združenih Držav.

OPAZKA—Starostni in posmrtni zavarovalni sistem se razteza le na delavce, ki zaslužijo mezde ali plače, in na njihove družine, ki imajo potrebne kvalifikacije pod tem sistemom. Naj se ta ne zmeša z Javno pripomočjo, federalno-državnim sistemom, ki daje pomoč osebam, ki so v potrebi — starcem, slepecem in odvisnim otrokom. Za informacije o zavarovalnem sistemu vprašajte pri najbližji podružnici Social Security Board-a, ki se nahaja v vaši bližini.

ZA NAŠE GOSPODINJE

Odkod so naše rože

Od vseh strani že sili v deželo pomlad, četudi, tu pa tam še zapihajo hladni vetrovi in preganjajo oblake po nebu, ki nam morda za kak dan zakrijejo prijazno, vse ogrevajoče sonce. Podjetna gospodinja, ob vsaki lepi priliki pohiti na vrt, da razgrebe in razrahlja zemljo, ter jo pripravi za pomladno setev zelenjave in cvetic. Zelenjava ji bo prav prišla, da bo z njo postregla družini, cvetice jo bodo pa s svojimi prijetnimi barvami in še prijetnejšim vonjem razveseljevale. Ob pogledu na nje, se ji bo nehote vrnilo vprašanje: Odkod so vendar naše rože? — Da, odkod so?

Marsikaka cvetica ima že v svojem rojstnem kraju, v gozdu ali na travniku, takšno krasno cvetje, da se zdi nemogoče, to cvetje še kaj polepšati. Glede na to se take plemenite rastline ne dajo ničesar naučiti. Druge rože pa so v svoji domovini brez pomena in so šele čez 100 let, ko dovršijo šolo plemenitenja, izsolane rože.

Imamo nekaj cvetic, ki jih človeštvo pred 60 do 80 leti še pogledalo ni. Le krizanteme so bile že pred 2000 leti kulturne, ne da bi se bilo Evropi kaj sanjalo o

njih. Kdor pogleda po vzhodnoafriških pustinja, vidi med travami svetlorumene, čez meter visoke cvetlične sveče. To so gladijole velikanke, ki so v zvezi z vrstami ob Sredozemskem morju dale naše lepe gladijole.

V gorah mehiške planote, blizu mesta Mehike, prav ondi, kjer je ognjeniška toplota zemlje v zvezi z ledenimi vodami ledenikov, je rasel grm, ki je bil podoben našemu španskemu bezgu in je imel lilaste cvetove. Iz tega grmičja in še iz nekaterih razvrsti smo dobili dalijo naših vrtov. Pred kakimi 130 leti so prišla semena v Evropo. Leta 1830 so kazali v Berlinu že 200 vrst dalij.

Na bregovih reke Missouri je v 18. stoletju neopaženo cvetela modričasto rdeča, precej grda rastlina, ki je bila meter visoka. Kasneje se je razvil iz nje floks, ki ga imamo po vseh vrtovih. A šele pred 60 leti so sprejeli floks v višjo šolo in ga plemenili. Anglija, Nemčija in Holandska in Francoska so sodelovale pri tem in vrtnarji vseh štirih držav se še zdaj bavijo z njim.

V gorovju severne Japonske raste tričetrt metra visoka, sivolisasta rastlina, ki se ji večje vr-

tinčijo po stebli in ima rumene cvetove. Ta rastlina je mati vse krizantemske krasote na svetu.

Po divjem kitajskem, srednjeazijskem in vzhodnoevropskem pogorju rastejo nizke ali do meter visoke, modro cvetoče rastline, ki so lepe, vendar ne kriče. Iz te rastline, in zveze njenih vrstnic, so pred 100 leti prišli ostrožniki v naše vrtove. Krog l. 1870 so jo začeli "šolati" v Franciji in Belgiji. Vse vrtnarje je kmalu navdušila in s svojo modro barvo je kmalu zagospodarila po naših vrtovih, kjer je zdaj modra barva ostrožnikov pač prva barva vrtov.

Za gladijole se zdaj najbolj briga Nemčija, da bi jih še bolj plemenitila. Za floks se zanima ves vrtnarski svet, krizanteme obdelujeta Francija in Japonska, ostrožnik ima svoje "šole" v Angliji in Nemčiji, dalija pa obiskuje posebne zavode vrtnarjev v Ameriki, Holandski in Nemčiji. Prav ganljivo je skupno delovanje več narodov za plemenitenje vrtnih rož. V eni sami roži so združene prizadevanja več narodov. Plemenitenje cvetic je jako lep pozdrav kulture, ki ga narod pošilja narodu.

PRIPRAVA NEKATERIH JEDI

Zmleti zrezki v smetanovi omaki

Vzemi funt zmletega govejega mesa, kateremu primešaj eno v mleku namočeno in otisnjeno žemljo — (ali enako količino kruha) — malo popra, primer-no soli, eno jajce in malo sesek-ljanega peteršilja. Vse skupaj dobro zmešaj in oblikuj bolj majhne hlečke, povaljaj jih v moki in položi na razbeljeno mast. Ko se opečejo po eni strani jih obrni, da se opečejo še po drugi. Nato prilij dve kupici ki-sle smetane in pokrito duši še četrt ure. Če je postal sok pre-gost, prilij malo vode in naj se še malce pokuha. Na mizo daš z dušenim rižem.

Čokoladne rezine

Umesi testo iz 10 unč moke, osem unč sirovega masla, enega rumenjaka, štiri žlice vode, malo soli in naribano limonovo lupinico. Umešeno testo naj nato počiva vsaj eno uro, nakar ga razdeli v dva dela in vsakega zase razvaljaj. Prvi del razvalja-nega testa položi v dobro nama-zano pekačo in ga nadevaj z na-devom, ki ga pripraviš na slede-či način: Mešaj da naraste šest rumenjakov, deset unč sladkor-ja, nakar primešaj šest unč zri-bane čokolade in dve in pol unči zmletih orehov ali mandeljev, sok pol limone in sneg šestih be-ljakov. Ko si nadev naložila na prvo polovico, ga z drugo pokrij (Dalje na 4. strani)

P. Kazimir Zakrajšek:

PO DVANAJSTIH LETIH

(Spomini iz mojega obiska Amerike.)

(Dalje)

Kmalu so si po naselbinah začeli ustanavljati svoja društva, ki so bila seveda vsa samo katoliška. Kakšna pa naj bodo? Saj so bili vsi katoličani, do-ma verni, vsi verni sinovi ver-nih mater. In tako so mirno živeli prvi slovenski naseljen-ci. Ko je bilo teh društev po naselbinah več, so si ustano-vili K. S. K. Jednoto, v kateri so jih povezali in se tako zve-zali v eno narodno složno in lepo slovensko skupnost, novo Slovenijo v Ameriki, daleč od doma, ki naj vse objame kot mati in jih vse ohranja Bogu in narodu. Kjer jih je bilo toliko, da so si upali zmagati fi-nančna bremena lastne župni-je in lastnega slovenskega du-hovnega očeta, ki naj jim se-žda lastno domače ognjišče, cerkev, šolo in dvorano, so si jo ustanovili. Može kakor de-kan Šavs, Msgr. Buh, Rev. Šu-staršič, so začutili potrebo po-sebnega slovenskega časopisa, ki bo živa vez med naselbina-mi, ki so nekatere zelo daleč druga od druge. In tako je nastal "Amerikanski Slove-nec." — O, kako lepo bi bilo v tej novi ameriški Sloveniji, ko bi ostala med njimi ta pr-votna sloga in edinstvo, ta brat-ska ljubezen, ta enotnost du-ha in srca. Kako ogromna de-la bi bila ustvarila tu v Ame-riki. Koliko gmotnih, finanč-nih, narodnih in verskih kori-sti bi bila prinesla vsemu a-merškemu slovenstvu!

Toda...! Da, nesrečni to-da! Prišli so, recimo raje od-krito, pribežali so sem iz do-movine tudi razni begunci pred žandarji, pred sodnijo, pokvarjeni dijaki, napol iz-obraženci. Niso prišli, da bi delali in si z žulji svojih rok ustvarjali svoje gmotno blago-stanje. Prišli so, kako bi od žuljev drugih živeli. Kopati niso znali, ker so se tega do-ma že odvadili, prositi so se sramovali, živeti so morali, in kaj naj začno? Ustanavlja-li so liste in postali uredniki. Toda to so bili izkoreninjenci svojega naroda, to se pravi, pretrgali so z narodom vse ve-zi vere in vezi narodnih idea-lov, zatajili svojo dobro kato-liško slovensko mater, zastru-pili so se doma z liberalizmom in protiverskim fanatizmom. Ko so ti ljudje prišli do ured-niških mest, vzeli pero v ro-ke in začeli narodu dajati v

svojih listih duhovne hrane, kaj čuda, da je bila ta hrana zastrupljena, saj je prihajala iz zastrupljenih src, iz izkore-ninjenih duš. In tako se je za-čela med amerškimi Slovenci prva gonja proti cerkvi in ve-ri slovenskega naroda. Ko bi bil naš narod borben, možat, kaj bi bil takrat naredil in moral edino storiti? Poslati te liste urednikom nazaj in re-či: "Take zastrupljene hrane, neslovenske in neverske noče-mo!" Pa bi bil mir. Uredniki bi se ustrašili in takoj začeli drugače pisati. Toda nebor-benost in prevelika miroljub-nost Slovenca je prenesla vse strupene izlive teh izkoreni-njencev. V začetku so se zgra-žali, niso verjeli. Toda, ko je pa strup kapljal v slovenska srca in slovenska družine da-lje, teden za tednom, posebno ko v veliki večini naselbin ni-so imele svojega duhovnega očeta, ki bi jih bil posvaril in branil njih vero, so se te stru-pene hrane navadili, se je na-jedli in si naravno tudi sami zastrupili svoje srce in svojo dušo. Može, kakor so bili zla-sti Rev. Šavs, Rev. Šuštaršič, so se tega ustrašili in seveda neustrašeno storili svojo dolž-nost in branili svoje ljudstvo. In tako je nastala prva borba za versko prepričanje in ver-sko življenje slovenskega na-roda. Pred leti sem imel v ro-kah stare letnike "Amerikan-skega Slovenca," kjer sem čit-al obrambne članke Rev. Šavs-a. O, kako so bili polni zaskrbljene ljubezni do svoje-ga naroda! Kako so svarili na-rod pred tem strupom! Kako so ga zavračali! Rev. Šavs-a sem poznal še kot dijaka. Ho-dila sva skupaj na hrano k Uršulinkam v Ljubljani. Bil je naš "predstojnik" in voditelj. Seveda sem bil takrat še zelo mlad, še deček. Nekako 1890. je bilo to. Vendar sem že ta-krat dobil neko posebno spo-štovanje do našega "stolorav-natelja," ki nas je učil tudi ministriranja, ker smo morali za to hrano streei v uršulinski cerkvi. Ko sem čital pozneje te njegove članke, sem videl v njem prav takega moža pošte-njaka, kakor sem ga poznal kakor dijaček v Ljubljani kot dijaka poštenjaka. Iz teh člankov sem videl, kako ga je ta borba proti veri med naro-dom bolela! Koliko je duhov-no trpel!

(Dalje prih.)

PRIPRAVE ZA RAZSTAVO

Svetovna razstava v San Francisco se bo letos ponovno otvorila, in si-cer 25. maja. Pripravljalna dela se vrše že več tednov in na sliki vidimo ne-kega delavca, ki "šminka" obraz velikanškemu kipu, nazvanemu "Pacifica".

DENARNE POŠILJATVE

se še dostavljajo v Jugoslavijo in Italijo. Prosimo pa pošiljatelje nakazil za stari kraj, da pošiljajo v takih svotah, kakor tu navede-ne, namreč v ravnih svotah po sto, kot 100, 200, 300, 400 ali 500 dinarjih. To radi praktičnosti iz-plačil.

Kdor želi poslati pošiljatev po-tom kabla (brzojavu), lahko sto-ri po nižani ceni za \$1.00, kar je treba namreč dodati k cenam za gotove svote dinarjev. (Ta zniž-a-na cena za kabeliranje velja le za Jugoslavijo.)

Naše cene so zdaj:

JUGOSLOVANSKI DINARJI:

Za \$ 2.30.....	100 Din
Za \$ 4.40.....	200 Din
Za \$ 6.50.....	300 Din
Za \$ 8.45.....	400 Din
Za \$ 10.25.....	500 Din
Za \$ 20.00.....	1000 Din
Za \$ 39.00.....	2000 Din

ITALIJANSKE LIRE:

Za \$ 3.25.....	50 lir
Za \$ 5.90.....	100 lir
Za \$ 11.50.....	200 lir
Za \$ 17.00.....	300 lir
Za \$ 28.00.....	500 lir

Nakazovati pošiljatev, da bi se izplačale v ameriških dolarjih zdaj ni mogoče.

Vse pošiljatev naslovite na:

JOHN JERICHO

1849 West Cermak Road,
CHICAGO, ILL.

Jules Mary — J. M.

Dogodek na Poganskem polju

IZ PREDVOJNIH ČASOV

Zvečer, ko je bilo vse delo končano, je rekel najemnik velikega posestva Novelli svojim ljudem: "Jutri jutraj se boste najprej popeljali na Pogansko polje in naložili tam stoječo kopo slame."

Drugo jutro je zapustil posestvo, ki je bilo med največjimi v okraju, ležečem v Padovanski ravnini, lojtrski voz, v katerega sta bila vprežena dva konja. Vozilo se je peljalo najprej po kolovozu, držečem od dvorišča čez polje do ceste, ki je bila na obeh straneh zasajena z murvami, nato pa po cesti, držeči do mesteca Moncalierija, oddaljenega kakšnih osem kilometrov od glavnega mesta Turina.

Bilo je proti koncu avgusta, zato je bilo utro hladno. Mrzel veter je pihljal od Alp, ki so se veličastno vzdigovale tam v alji v zrak, ter se igral v vrhovih dreves. Povsod so tekmovalje kikrikali petelini in ajali psi. Iz hišnih dimnikov so se vzdigovali dimni oblaki.

Na deželni cesti je bilo že živahno. Mečka vozila vseh vrst, delavci in krošjarji so hiteli proti mestecu Moncalieriju, stoječemu na desnem bregu reke Pada. Znanem zlasti zaradi tam stoječega raljevega gradu. Novelli je ljudje so se čačevali z nance in z njimi izmenjavali ozdrave.

Razen voznika so sedeli na lojtrskem vozu še dva hlapca in dve dekleti; ena izmed njih je bila krepka dekla, druga pa najemnikova hči Nineta Novellijeva, čedna deklica vitke in tanke postave.

Ko so se vozili četrte ure, so dospeli do poganskega polja, ki je dobilo svoje ime zaradi tam odkritih starodavnih grobov. Polje se je razprostiralo desno od ceste in mejilo v smeri proti Moncalieriju na isto gričkov, poraslih z gostim grmovjem. Ob vznožju grmičevja se je vil potok. Oz je obstal na deželni cesti pred ograjo, ki je zapirala dostop na Pogansko polje, eden izmed hlapcev je skočil z voza, da odprl ograjna vrata. Na drugi strani ceste je stala enonadstropna hiša, opekatordeče pobarvana. Na cesti gledajoča okna v pritličju so bila zamrežena in znotraj so se videli viseči kosi mesa. Nad hišnimi vrati je visela tabla z napisom:

"MESARIJA LONGHI"

Hiša je spadala pod Moncalieri, dasi je stala oddaljena nekaj minut od mesteca. Mesarski obrat, ki se je izvrševal v tej hiši, je zelo dobro uspeval, zakaj pri Longhiju niso kupovali meso samo meščani, temveč tudi prebivalci okoliških krajev.

Na hišnem pragu je stala starejša žena z metlo v rokah. Bila je suhljata in koščena, na njenem obrazu je bilo polno gub, a njene male okrogle oči so gledale ostro. Njen obraz je pričal o močnih strasteh, ki so vanj zarisale svoje sledove.

Žena je štela okoli šestdeset let, toda starost še ni bila zlomila njene telesne moči. Prav tako krepka je še bila kakor v mlajših letih, in njene velike, suhe roke so pomagale mesarju Longhiju, njenemu sinu, pri trdem delu, ki ga terja mesarska obrt.

Tomaž, Novellijev hlapec, ki je bil skočil z voza, ji je zaklical pri odpiranju ograjnih vrat: "Dobro jutro, gospa Longhijeva! Kako vam šče kaj gre?"

"Hvala, dobro!" je odvrnila žena. "Kam se pa peljete že tako zgodaj?"

"Slamo bomo naložili, ki stoji v kopi tam na Poganski njivi. Novelli jo potrebuje."

Konja sta spet potegnili in vlekla voz po kolovozu, ki je držal po sredi razsežne njive. Na obeh straneh so se igrali pisani metulji v jutrnem solncu katerega odsev se je lesketal v rosinah kapljah, da so bile te videti kakor diamanti. Po drevju pa so žvrgolele in pele ptice.

Na pragu mesarije je še zmerom stala stara žena in negibno gledala za vozom, dokler se ni pripeljal do kope slame, kjer so se Novelli jevi ljudje takoj lotili dela. Dekla in Nineta sta ostali na vozu, medtem ko sta hlapca splezala na kopo in začela z vilami metati v snope povezano slamo na voz, kjer sta dekleti snope naravnali po vozu.

Delo je šlo hitro od rok. Manjkalo tudi ni smeha in šal, zlasti kadar je katero izmed deklet dobilo snop v glavo in se je potem hudovalo na nerodnega hlapca. Veselo razpoloženje je bilo še toliko veselejše, ker je bilo krasno-jutro. Celo blede Nineta, ki je bila sicer tiha in mirna, je oživila in se udeleževala zabave.

Naposled so si privoščili malo oddiha, da se odpočijejo. Nekaj snopov je bilo s kope padlo na tla in hlapca sta jih zdaj pobirala ter dajala dekletoma na vozu, ki je bil že precej visoko naložen. Kopa, na kateri je zdaj stal le Tomaž, je bila še samo kakšna dva metra visoka.

"Na delo, lenuhi," je vzkljnil Tomaž ostalim, "da bomo prej končali!"

Po teh besedah je spet zasadi vile v snop.

Ko je snop vzdignil, je zdajci glasno zavpil.

"Kaj pa je, Tomaž?" so vsi začudeno vprašali.

"Tukaj, tukaj, pod slamo leži mrtva ženska!" je Tomaž dejal ves blede.

Zdaj sta zakričali tudi dekleti: Z voza sta lahko videli na vrh kope.

"Grozno! Da, žensko truplo je. Noga se vidi!"

Voznik in drugi hlapec sta zlezla k Tomažu na kopo in videla iz slame štrlečo nogo. Bela nogavica, zamazana s prstjo in polna zelenih madežev, je bila slečena skoro do gležnjev. Na nogi ni bilo čevlja. Na koži so se videle dolge krvave praske.

Vsi trije hlapci so plašno pogledovali drug drugega. Niso vedeli, kaj naj store. Tedaj pa se je sklonil Tomaž, pograbil nekaj nepovezane slame in jo vrge na tla.

Zdaj se je videlo celo truplo. Tomaž ga je opazoval z napol odprtimi usti in sopal od razburjenja.

"To je vendar Karlota, mala Karlota, prodajalka iz Longhijeve mesarije!"

Obraz mrtve mladenke je bil poln krvavih prask. Na levi strani je bila široka rana. Delno okrvavljeni lasje so bili dolgi in svetloplavi. Ovičali so se okoli vratu in tilnika žrtve. Osteklenele oči so se videle, kakor bi bile hotele skočiti iz jamic, in iz široko odprtih ust so gledali gosti beli zobje. Kljub groznemu prizoru se je videlo, da je morala biti mrtva mladenka, ki jo je Tomaž imenoval malo Karloto, zelo lepa, ko je še živela. To se je dalo sklepati iz njenih pravih potez, bogastva njenih plavih las in lepo oblikovanih udov.

(Dalje prih.)

(Nadaljevanje s 3. strani)

in peči v pečici. Ko je testo pečeno in se je shladilo, ga zreži na poljubne rezine.

Nadevana jabolka

Vzemi dvanajst ne predebelih jabolok, izdolbi jim pri muhi peščeve in jih lupi. Dve žlici zmletih orehov zmešaj z marelično marmelado, napolni izdolbine v jabolkih in jih pokrij s koščkom jabolka. V primeru veliko plitvo ponev daj kepico presnega masla, vstavi jabolka tesno drugo k drugemu, jih močno potresi s sladkorno sipo, postavi v pečico da se zmečkajo in lepo zlatorumeno zapeko in daj na mizo.

PRAKTIČNI NASVETI

Mastne madeže s preprog, usnjatih stolov in podnic odpraviš, če daš na madeže kavino usedlino (zoc) in jo pustiš ondi, dokler se ne posuši.

Če se v posodah za vodo nabere kamen, ga odpraviš, če v te posode naliješ jesi in ga pustiš stati v njih čez noč.

Ne odlašaj na jutri, ali pa "bom že enkrat," še danes stopi h sosedu in ga nagovori, da si naroči "Am. Slovenca."

DR. H. M. LANCASTER
DENTIST

2159 West Cermak Rd.

(ogel Leavitt St.)

Tel. Canal 3317

CHICAGO, ILL.

PRVI SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD
V CHICAGO

Louis J. Zefran

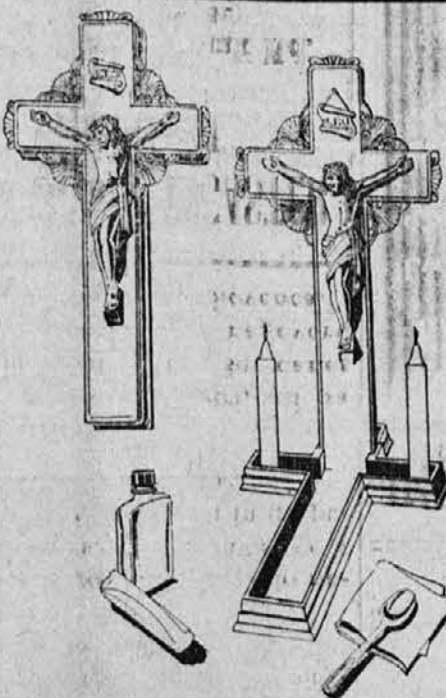
1941 W. Cermak Rd., Chicago, Illinois

Phone Canal 4611

NA RAZPOLAGO NOČ IN DAN!

— Najboljši avtomobil za pogrebe, krste in ženitovanja. Mrtvaška kapela na razpolago brezplačno. — Cene zmernne.

KRASEN KRIŽ

kateri tvori pripravo, ki se rabi ob času preidevanja bolnikov.

Narejen je po novem praktičnem načinu iz tako zvanega "Wood Fiber" materiala. Visok blizu 11 inčev. Narejen tako, da se vsa priprava, kot svečke, flaška za blagoslovljeno vodo, bat, prtič, žličke zloži v križ. Nato se načelna stran križa zapre kot pokrov in imate krasen križ za obesiti na steno. Narejen je v lepi orehovi barvi. Križ je vlit iz lepe svetle medenine.

Te križe so začeli izdelovati pred kratkem kot posebno noviteto in se radi praktičnosti zelo prodajajo.

STANE S POŠTNINO: \$2.50

Znesek je poslati v Money order ali čeku z naročilom na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road, Chicago, Illinois

Učite se angleščine

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena

in stane samo:

\$2.00

Naročila sprejema

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

EVROPSKA VOJNA PO-

SEGLA V AMERIKO

Huntington, W. Va. — Evropska vojna je zadnji terek zahtevala tukaj eno žrtv. Med 26 letnim Carlosom A. Morrison in njegovim 40 letnim bratom, Clyde, se je vnel prepir o tem, katera armada je močnejša, nemška ali angleška. Razburila sta se tako, da je iz prepira prišel umor: Clyde je ubil Carlosa.

IZ KOLONIJ IMPORTIRAJO DELAVSTVO

Pariz, Francija. — Tekom tega leta bo Francija importirala okrog 100,000 delavcev iz svojih kolonij v Afriki in iz Indo-Kitajske. Ena četrtna od teh jih je že prispela. Je pa to precejšen problem, kajti nastaniti bodo mogli te osebe le v takih krajih, ki imajo podobno podnebje, kakoršno je v njih domovini, obenem pa bodo težave tudi v sanitarnem oziru.

Listen to

PALANDECH'S
YUGOSLAV-AMERICAN
RADIO BROADCAST

Every Saturday, 3 to 4 P. M.

STATION WHIP

1480 kilocycles

(First Station on Your Dial)

Announced in English and

Dedicated to all the

Serbs, Croats and Slovenes

Featuring a program of

CLASSICAL and FOLK MUSIC

Pisano polje

J. M. Trunk

Čehi in Slovaki so v bistvu eno pleme, dasi se najdejo v njih značajne razlike, ki izhajajo iz razmer. Tako je tudi med Srbi in Hrvatji. Eno pleme radi razlik po okoliščinah pa kakor pes in mačka. Do danes Slovani še nimajo važnejšega in uspešnega zedinjenja, kakršne imajo ali so imeli vsi večji evropski narodi, v slovanskih masah pa je duh razdora, separatizma, sebičnega plemenskega naziranja v vsi moči. Res da so vsaj po neki "osvoboditvi" in ustanovitvi posameznih slovanskih državice precej napredovali, za kako edinstveno nastopanje niso naredili niti korak naprej, in v notranjosti je ostalo pri starem razdvajanju; še poostriro se je. Morda je bila doba res prekratka, vsekako ni bilo notranjih sil za količjak vredno skupnost, noben izrazit zedinjevalec se ni rodil ali prikazal, in pri prvem sunku je bilo vse v razvalinah. Niso vsega krivi le zunanji vplivi, do katastrof pride pred vsem, ker ni notranjih sil, ki bi se vplivom uspešno postavile v bran.

Za sedanjo žalostno usodo Čehov, Slovakov in Poljakov ni odgovoren le naduti pangermanizem, ali sebičnost Francije in kramarstvo Anglije, v prvi vrsti so odgovorni Čehoslovaki in Poljaki sami, ker so takoj padli drug čez drugega in tako odprli vrata nasprotniku in zvezali roke celo zavezniku, ki bi bil morda pomagal v sili. Ni treba suvati le Chamberlaina in njegove marele. Ko se je dvignil Hitler, je trepetal, kaj utegne biti, postal je pa predrzen, ko je videl takoj ravs in kavs med slovanskimi brati, in ko je zapazil ta ravs in kavs tudi Chamberlain, mu jaz ne zamerim, če je izjavil, da "ga ta ravs in kavs na vzhodu (med Čehi in Slovaki in med Čehi in Poljaki in Poljaki in Slovaki) ne briga dosti." Nič mu ne zamerim, vso krivdo za sedanjo usodo pripisujem jaz na rovaš notranje razdrapanosti med Čehi, Slovaki in Poljaki samimi.

In ta notranja razdrapanost je še po usodi v vsi svoji uničevalni sili in se celo razširja. Vsak pojav notranjega konsolidiranja slovanskih sil zoper naval strnjeno organiziranega nasprotnika, zoper nadut pangermanizem, zadene le na gluha ušesa, še več, vzbuja le smeh in nasmeh med Slovani samimi.

Delajo krive druge, ki so v resnici krivi, ampak lastne krivde ne vidijo. Dokler ne pride do bolj izrazitega samospoznanja lastne krivde, ne bo nobenega koraka za izboljšanje ali popravilo usode. Notranje sile ogromnim slovanskim množicam manjka, in dokler te ni, dvomim, da bi mogel uspeti kak izrazit zedinjevalec. Poznamo imena Louis XIV., Cromwell, Mazzini, Cavour, Bismarck, zdaj imamo pred očmi Mussolinija, Hitlera, Franka... Ali naj se obrnemo pri strašni razdrapanosti do Stalina, ki ni Sloven?

Širom Jugoslavije

Gorelo je

V Spodnji Planini pri Raketu je v hiši Andreja Simiča nastal ogenj. Vnelo se je namreč seno v podstrešju, ki je bilo poleg dimnika, iz katerega je, skozi vrata, ki so bila v slabem stanju, preskočila iskra in užgala. Zgorelo je vse ostrežje in je škoda nekaj tisočakov. Če bi gasilci ne bili tako hitro na mestu, bi se zaradi močnega vetra, užgala še sosednja poslopja in škoda bi presežala pol milijona dinarjev.

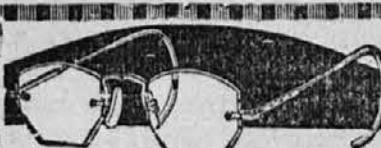
Nesreča

Med odbijače pri železnih vagonih je zašel na ljubljanskem kolodvoru 27 letni premikar državnih železnic Karl Zupančič in dobil tako hude notranje in zunanje poškodbe, da so ga morali spraviti v bolnico.

Nepredvidnež

V ljubljanski bolnici je moral iskati pomoči 35 letni delavec Jakob Mikuš iz Kamnika pri Presejru, ki mu je na glavnem kolodvoru v Ljubljani cirkularka pokvečila roko.

ŠIRITE AMER. SLOVENCA

Pregleduje oči in predpisuje očala

23 LET IZKUŠNJE

DR. JOHN J. SMETANA

OPTOMETRIST

1801 So. Ashland Avenue

Tel. Canal 0523

Uradne ure: vsak dan od 9.

zjutraj do 8:30 zvečer.

ŠMARNICE

ki jih priporočamo č. gg. duhovnikom, družinam in posameznikom za mesec majnik:

1. EVHARISTIČNE ŠMARNICE\$1.50
2. MARIJA V PREDPODOBAH in PODOBAH, Jože Volc\$1.00
3. SVETA MAR. MARIJA ALALOK, Blaž Dvoršak\$1.00
4. LAVRETANSKE ŠMARNICE, J. Jerše\$1.00
5. MARIJA VRTNARICA NAŠEGA SRCA\$1.00
6. MARIJA VZOR KRŠČANSKEGA ŽIVLJENJA, Fr. Kruljc\$1.00
7. NA SV. GORO, M. Brumat\$1.00
8. MARIJINA BOŽJA POTA V EVROPI, Jos. Lavtižar\$1.50
9. POZDRAVLJENA KRALJICA, J. Jerše\$1.00
10. ŠMARNICE MARIJE POMOČNICE, Fr. Knific, Broš.\$0.75
11. ŠMARNICE ARSKEGA ŽUPNIKA\$1.00
12. ZNAMENJA NA NEBU, Jos. Jerše\$1.00
13. RIMSKE ŠMARNICE, Dr. Mihael Opekla\$1.00
14. LEPA SI, LEPA SI, ROŽA MARIJA\$1.00

Naročila je poslati na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road, Chicago, Illinois

Tiskarna
Amerikanski
Slovenec

1849 West Cermak Road,
CHICAGO, ILLINOIS

Izdeluje vse vrste tiskovine, za društva, organizacije in posameznike, lično in poceni.

Poskusite in prepričajte se!